

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

Büyükşehir'e **EVET** Eyalet'e **HAYIR**

6360 Sayılı
Büyükşehir
Belediye Kanunu
Görüşler, Çekinceler

www.mhp.org.tr

MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ

Milliyetçi Hareket Partisi
Yerel Yönetimler Başkanlığı
Yayım No:8

İÇİNDEKİLER

1- GİRİŞ	5
2- TÜRKİYE'DE BÜYÜKŞEHİR UYGULAMASI	7
3- 6360 SAYILI KANUNLA GETİRİLEN BÜYÜKŞEHİR SİSTEMİ	8
4- BÜYÜKŞEHİR KANUNU AÇIKÇA ANAYASA'YA AYKIRIDIR	11
5- BÜYÜKŞEHİR KANUNU MU? EYALET KANUNU MU?	13
6- EYALET SİSTEMİNE GEÇİŞTE AKP'NİN YOL HARİTASI	16
7- İSTANBUL VE KOCAELİ ÖRNEKLERİ TÜRKİYE GERÇEKLERİ İLE BAĞDAŞMIYOR	22
8- YEREL YÖNETİM BİRİMLERİ KALDIRILARAK İLERİ DEMOKRASİ TESİS EDİLEMEZ	27
9- KÖYLÜ BU KANUNLA VERGİ ZULMÜYLE KARŞILAŞACAK	28
10- TARIM ALANLARI RANTA FEDA EDİLECEK	32

1-GİRİŞ

Milliyetçi Hareket Partisi, her idari kademedede olduğu gibi mahalli idarelerde de aldığı her görevi kutsal bir sorumlulukla yerine getirmiş, bu teşkilatlarda görev alan dava arkadaşlarımız gerek başarılı hizmetleriyle ve gerekse üstün ahlaki meziyetleriyle Yüce Milletimizin gönlünde taht kurmuşlardır.

Milliyetçi Hareket Partisi bugüne kadar Millete hizmeti kolaylaştıran her türlü kanunu desteklemiş, mahalli idarelerimizin hizmet ve mali kapasitelerinin geliştirilmesi için yürütölen her türlü gayrete olumlu katkı sağlamıştır. Bu kapsamda, büyükşehir belediyelerimizin eksikliklerinin giderilmesine ve sayılarının arttırılmasına da asla karşı değildir.

Ancak, Büyükşehir Belediyelerinin görev, yetki ve sınırlarıyla ilgili kökten değişiklikler getiren 6360 sayılı Kanun, AKP'nin halen ağır bedeller ödemekte olduğumuz sözde "çözüm" ve "Açılım Projesi"nin idari ayağı için atılmış bir adım olup; üniter devlet yapısını zedelemekte, idarenin birliğini sakatlamakta ve merkezden yönetim modelini aşındırmaktadır.

Bu Kanunun kabulüyle eş zamanlı olarak, Başta Sayın Başbakan olmak üzere bazı AKP yetkililerinin ve bölücü çevrelerin valilerin seçimle gelmesini tartışmaya açması, bölgesel yönetim esaslı başkanlık sisteminin gündeme getirilmesi, Türkçeden başka resmi dil oluşturma çabaları ve Hükümet'in terörist başıyla istişareyi olağan hale getirmesi gibi yıkıcı adımların bilinçli, ürkütücü ve pervasızca atıldığı herkesçe malumdur.

AKP zihniyetinin sınır tanımayan iktidar hırsının ulaştığı boyutları yansıtan ,"ben iktidarımı sürdüreyim de isterse ülke bölünsün" anlayışının tezahürü olan bu yasayla Türk idare sistemi dinamitlenmek istenmektedir.

Ancak, içerde ve dışarıda herkes bilmelidir ki, Türk milleti buna müsaade etmeyecektir. Milliyetçi Hareket Partisi var oldukça ve Cenab-ı Allah yardım ettikçe yanlış hesap Türk milletinden dönecek; Türkiye bölücülerin, teröristlerin ve ayrılmamızı bekleyenlerin hüsrana dolu sabahına uyanacaktır.

2-TÜRKİYE'DE BÜYÜKŞEHİR UYGULAMASI

Ülkemizde büyükşehir belediyesi konusundaki ilk çalışmalar 12 Eylül 1980'den sonra başlanmıştır. Bu çerçevede, belli nüfusa sahip şehirlerin içinde ve civarında bulunan belediyelerin tüzel kişilikleri kaldırılarak şube haline dönüştürülmesi yoluna gidilmiş, büyük nüfusa sahip olan belediyeler mahalli kamusal hizmetlerden bütünüyle sorumlu hale getirilerek; İstanbul'da 13, İzmir'de ise 12 belediye şubesi bu şekilde yapılandırılmıştır. Diğer illerde de buna benzer uygulamalar yapılmıştır

1981 yılında Büyük Şehirlerin Yakın Çevresindeki Yerleşim Yerlerinin Ana Belediyelere Bağlanmaları Hakkında 2561 sayılı Kanun çıkarılmıştır. İzleyen dönemde 2680 sayılı Yetki Kanununa istinaden çıkarılan KHK ile büyük şehir belediye yönetimleri hakkında muhtelif düzenlemeler yapılmıştır.

25 Mart 1984 günü yapılan mahallî idare seçimleri ile İstanbul, Ankara ve İzmir'de büyük şehir belediyeleri kurulmuştur. Daha sonra ise, Adana, Bursa, Gaziantep, Konya ve Kayseri'de büyük şehir belediyeleri teşkil edilmiştir. Yasal sürecin devamı olarak; 1984 tarih ve 195 sayılı KHK yürürlüğe girmiş, yine aynı yıl 195 sayılı KHK yerini, Büyük Şehir Belediyelerinin Yönetimi Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında 3030 sayılı Kanuna bırakmıştır. 3030 sayılı Kanun muhtelif değişikliklerle

2004 yılına kadar yürürlükte kalmıştır. Şu anda yürürlükte olan 5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanunu 2004 yılında yürürlüğe girmiştir.

Ülkemizdeki büyükşehir belediye örgütlenmesi konusundaki diğer bir önemli yasal düzenleme ise, 2008 tarihinde yasalaşan, 5747 sayılı Büyükşehir Belediyesi Sınırları İçerisinde İlçe Kurulması ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunla yapılmıştır. Bu Kanunla, büyükşehirler dâhilindeki ilk kademe belediye uygulamasına son verilmek suretiyle, bazı ilk kademe belediyeleri ilçe belediyesine dönüştürülmüş, bazı ilk kademe belediyeleri diğer büyükşehir ilçe belediyesine mahalle olarak dâhil edilmiş, bazı ilk kademe belediyeleri tüzel kişiliklerini korumak suretiyle büyükşehir belediyesi sınırları dışına çıkarılmıştır.

3-6360 SAYILI KANUNLA GETİRİLEN BÜYÜKŞEHİR SİSTEMİ

TBMM tarafından kabul edilerek yasalaşan 12.11.2012 tarih ve 6360 sayılı 13 İlde Büyükşehir Belediyesi ve 26 İlçe Kurulması İle Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına dair Kanun, Sayın Cumhurbaşkanlığı tarafından onaylanarak yürürlüğe girmiştir.

Kanunla Aydın, Balıkesir, Denizli, Hatay, Malatya, Manisa, Kahramanmaraş, Mardin, Muğla, Tekirdağ, Trabzon, Şanlıurfa ve Van illerinde, sınırları il mülki sınırları olmak üzere aynı adla büyükşehir belediyesi kurulmuş ve bu illerin il belediyeleri büyükşehir belediyesine dönüştürülmüştür.

Bu büyükşehirler bünyesinde ayrıca 24 yeni ilçe teşkil edilmiştir. Kanunla, mevcut 14 büyükşehir belediyesinden; Adana, Ankara, Antalya, Bursa, Diyarbakır, Eskişehir, Erzurum, Gaziantep, İzmir, Kayseri, Konya, Mersin, Sakarya, Samsun olmak üzere 14 ilin büyükşehir sınırı ilin mülki sınırı haline getirilmiştir. Dolayısıyla 29 ildeki büyükşehir belediyesinin sınırı ilin mülki sınırı haline getirilmiştir.

Bu yeni Kanun kapsamında büyükşehir belediye sınırının ilin mülki sınırı olarak genişletilmiş olması ve bütün büyükşehirlerde il özel idarelerinin kaldırılmış olması, Türk idare sisteminde, özellikle de il idaresi sisteminde önemli tahribata yol açacak niteliktedir.

Çünkü getirilen Kanun, bir ihtiyaçtan doğmamış, sadece terör örgütüne verilen sözlerin tutulması, Büyük Ortadoğu Projesi kapsamında federasyona gidilmesi, merkezi idarenin il ölçeğinde, denetimini ve vesayetini kaldırmak suretiyle belli illerin terör örgütünün harekât alanı haline getirilmesi, yeni kurtarılmış bölgeler oluşturulması ve bu şekilde yapılandırılan büyükşehir yönetimiyle ülkenin bir bölümünün Türkiye'den ayrılması ve nihayet sözde Kürdistan'ın kurulması için zemin oluşturulması amaçlanmıştır.

AKP bu niyetini, Kanunun bütününe sinsice gizlemiş ve halkın meseleyi anlamasına fırsat vermemiştir.

Yeni oluşturulan büyükşehir belediyeleri bakımından illerin nüfus yoğunluğu, yerleşim bütünlüğü, zorunlu idari sınır birleşmesi gibi hususlar göz ardı edilmiş ve tamamen yönetim özerkliğini hedefleyen bir coğrafi alan yönetimi yaratılmıştır.

İhvas edilen yeni düzenlemede, bir ilin toplam nüfusu 750.000'den fazla ise buralarda büyükşehir belediyesi kurulması yoluna gidilmiş ve mülki birimler arasındaki yüzlerce kilometreye varan uzaklıklar dikkate alınmamıştır.

Oysa büyük alan yönetimlerinde önemli olan husus, nüfusun belli merkezlerde toplanmasıdır. Burada, 750.000 nüfusun ne kadar bir alana yayıldığına dikkat edilmemektedir. Dolayısıyla, nüfus yoğunluğu olmayan alanlar kentsel yönetime tabi kılınmakta ve kent yönetim esprisi de önemini kaybetmektedir. Kırsal alana kent denilmekle kent olmayacağı aşikardır.

29 Büyükşehir bünyesindeki İl özel idarelerinin kapatılması ücra köylerde yaşayan vatandaşla idarenin temasını ortadan kaldıracak, yerelin sorununun merkeze ulaştırılmasını, zamanında ve yeterli hizmetin alınmasını imkansız kılacaktır.

Köylere hizmet veren bu birimler kapatıldığında Büyükşehir Belediyesi bu alanlarda yetersiz kalacak il özel idarelerinin verdiği hizmeti veremeyecektir.

Yeni kurulan büyükşehirler kapsamında tüzel kişiliği kaldırılan belediye ve köylerin; taşınmaz tahsisi ve kiralanması, iş ve toplu iş sözleşmesi yapılması, yeni nazım ve uygulama imar planı yapılması, inşaat ruhsatı haricindeki her türlü imar uygulaması, iş makineleri ile diğer taşıtların satışı ve borçlanması, katılacakları ilçe belediyesinin onayına tabi tutularak, mevcut belediyelerin hizmet üretmesi ve seçmenine verdiği sözü yerine getirmesi fiilen engellenmiş olacaktır.

4-BÜYÜKŞEHİR KANUNU AÇIKÇA ANAYASA'YA AYKIRIDIR

Tasarı bir bütün olarak ele alındığında; Türkiye Cumhuriyeti Vatandaşlarını, vatandaşlık hukuku bakımından farklı statülere sokmaktadır. Şöyle ki; büyükşehir belediyesi olan illerde yaşayanlar ayrı bir idari teşkilatlanmaya tabi statüde, büyükşehir belediyeleri dışında kalan illerde yaşayanlar ise ayrı bir idari teşkilatlanmaya tabi statüde yer alacaktır.

Farklı statülerde yaşayacak vatandaşlar, büyükşehir belediyesi olan illerde sadece büyükşehir belediyesi kanununa

büyükşehir olmayan illerde yaşayanlar ise, il özel idaresi, belediye ve köy kanunlarına tabi olarak yaşayacaklardır. Bu durum Anayasamızın 10. maddesinde ifade edilen kanun önünde eşitlik ilkesine aykırıdır.

Büyükşehir belediye sınırlarının il mülki sınırı olarak belirlenmesi ve bu illerde il özel idarelerinin, belde belediyelelerinin ve köylerin tüzel kişiliğinin kaldırılması;

Anayasamızın 123. maddesinin birinci fıkrasında yer alan "İdare kuruluş ve görevleriyle bir bütündür ve kanunla düzenlenir." ve yine Anayasamızın 127. maddesinin birinci fıkrasında yer alan "Mahalli idareler; il, belediye veya köy halkının mahalli müşterek ihtiyaçlarını karşılamak üzere kuruluş esasları kanunla belirtilen ve karar organları, gene kanunda gösterilen seçmenler tarafından seçilerek oluşturulan kamu tüzel kişilikleridir." hükümlerine açıkça aykırıdır.

Şöyle ki; il özel idaresi, belediye ve köy kamu tüzel kişilikleri Anayasa ile öngörülmüştür, yasa ile kaldırılamaz. Oysaki yasa il özel idarelerinin kamu tüzel kişiliğini kaldırmaktadır ve bu yönüyle Anayasamızın amir hükmüne aykırıdır.

Yasa köy tüzel kişiliklerini ise kamu tüzel kişiliği olmayan mahallelere dönüştürerek statü dönüşümüne tabi tutmaktadır.

Ayrıca 2008'de AKP iktidarı tarafından nüfusu 2000'in altına düşen belde belediyelerinin kapatılması maksadıyla

Çıkarılan 5747 sayılı Kanunun Anayasa Mahkemesince incelelenmesi sonucunda;

“Kültür ve Turizm Bakanlığının nerisi ve Bakanlar Kurulunun Kararı ile ilan edilmiş turizm bölge alan ve merkezleri ile kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgeleri” kapsamında kalanlar ile “Bayındırlık ve İşkan Bakanlığınca saptanan 2008 yılı turizm öncelikli yreler” listesinde yer alanlar yönünden düzenlemeyi Anayasaya aykırı bularak iptal etmiştir.

Anayasa Mahkemesinin iptal kararını dikkate almayaarak iptal konusu düzenlemeyi aynen tekrarlamak Anayasa Mahkemesinin kuruluş amacına aykırıdır.

5-BÜYÜKŞEHİR KANUNU MU? EYALET KANUNU MU?

Milliyetçi Hareket Partisi, yerel yönetimlerin güçlendirilmesine, hizmet ve mali kapasitelerinin artırılmasına, bu maksatla bazı illerimizin büyükşehir yapılmasına kesinlikle karşı değildir.

Ancak; AKP'nin dile getirdiği, yerel yönetimleri reforma tabi tutmak, kaynak ve imknlardan daha fazla istifade etmelerini temin etmek ve bu alanda var olan eksik ve ihtiyaçları giderme gerekçeleri samimiyetten uzak, asıl niyetin kamuflajı maksatlđdır.

6360 sayılı yasa, Türkiye'nin yönetiminde üniter yapıdan vazgeçip federatif veya kısmen federatif bir yapıya geçilmesinin alt yapısını oluşturan düzenlemeleri içermektedir.

Büyükşehir belediye sınırlarının il sınırına çekilmesi, fiilen bölgesel yönetim ve eyalet sistemine geçişin sonndan bir önceki durağı olacak, dayanağını anayasadan alan il idaresi sistemi ciddi düzeyde yara alacaktır.

Şüphesiz, bölücü ve yıkıcı unsurların dayattığı bölge tabanlı demokratik özerklik ve otonomi çağrıları böylece cevap bulacak ve Türkiye adım adım bölünmeye götürülecektir.

Ülkemizin ve milletimizin geleceğini alakadar eden her konuda büyük bir öngörü ile teşhis ve tespitlerde bulunan Genel Başkanımız Sayın Devlet BAHÇELİ ; 22 Nisan 2008 tarihli Grup Konuşmasında **"yerli ve yabancı mekanizmaların yardım ve kontrolünde, topluma ustaca dayatılan" "demokratikleşme, çok kültürlülük, alt kimliklerin siyasallaşması, ana dilde eğitim, bölücülüğe ve teröre af ve yerel yönetimlere özerklik" gibi yıkım projelerinin ilerleme kaydetmesi durumunda, bu badireden ne Cumhuriyetimizin ne de Milletimizin bütünlük içinde ve salimen çıkması mümkün görünmemektedir"** demek suretiyle bugün AKP eliyle sürdürülen yıkım projesine yıllar öncesinden dikkati çekmiştir.

AKP suçüstü yakalandı!

Yerel yönetimlerin güçlendirilerek merkezî yönetimin zayıflatılmasını, merkezin yerel yönetimler üzerindeki vesayetinin kaldırılmasını, başına buyruk ve denetimsiz yerel yönetimlerin dolayısıyla da özerklik talebinin hayata geçirilmesinin habercisi olarak görmek gerekmektedir.

Mülki yönetimin önce etkisizleştirilmesi, sonra kaldırılması, merkezî yönetimin geri çekilmesi, boşalttığı alanların yerel yönetimlerce doldurulması planlanmakta ve uygulanmaktadır.

Başbakan Recep Tayyip ERDOĞAN'ın talimatıyla, dönemin Başbakanlık Müsteşar yardımcısı Hakan FİDAN'ın ve dönemin MİT Müsteşar Yardımcısı Afet GÜNEŞ'in, PKK terör örgütü adına Kandil Temsilcisi Mustafa Karasu, Avrupa Temsilcisi Sabri Ok ve Zübeyir Aydar'la OSLO da yaptıkları görüşmelerde, "**...İktidar beş sene önce dedi ki biz dedi yerel yönetimler yasasını geçiriyoruz belli şeylerin mahalli teşkilatlarını kaldırıyoruz. Milli eğitim şunlar bunlar bakanlıklarını kaldırıyoruz valiliklere ve belediyelere veriyoruz. İlk önce valiliklere uzun vadede de belediyelere gidecek.....**" şeklindeki ifadeleri bu düzenlemenin esas niyet ve amacını net bir şekilde ortaya koymaktadır.

Merkezî yönetimin taşradaki kendi teşkilatlarını ve mahallî idareleri kontrol altında tutacak bazı hukuki araçlara ihtiyacı vardır. Bu araçlar; idari vesayet, hiyerarşik denetim ve yetki genişliğidir.

Son on yılda çıkarılan yasal düzenlemelerle idari vesayetten ve hiyerarşik denetimden vazgeçilmiş, yerele aktarılan yetkilerin valilere değil, yerel yönetimlere aktarılması da ilde yetki genişliğini zedelemiştir.

Son yasal düzenlemeler de bunu iyice zayıflatmış, merkezi idarenin ildeki temsilcileri karşısında özellikle büyükşehir belediye başkanlarını çok güçlü ve merkezi idarenin etki alanı dışına çıkaracak bir konuma getirmiştir.

6-EYALET SİSTEMİNE GEÇİŞTE AKP'NİN YOL HARİTASI

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan 1991 yılında Refah Partisi il başkanı iken Mehmet Metiner'e hazırlattığı Kürt raporunda;

• Yerel parlamentoların oluşturulması ve merkezi devletin küçülmesi,

• Türkiye'de Kürt kimliğinin tanınması ve Kürt kültürünün geliştirilmesi için engelleyici tüm yasaların kaldırılması, Türkiye'de dileyen herkesin kendi anadilinde eğitim öğretim yapabilmesi,

• PKK terörünü kınadığımız kadar devlet terörünü de kınamak. Devlet- PKK çatışmasında devletçi bir safta

gözükmemek, devletin eleştiri üslubunu benimsememek; "Bölücü", "Terörist", "Ayrılıkçı" vs... ifadelerden kaçınılması, Şeklindeki görüşleri savunmuştur.

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan 1993 yılında, PKK sorununun çözümü için eyalet sisteminin şart olduğunu ifade etmiş, Yine 1993 yılında, Sabah gazetesi yazarları Metin Sever ile Cem Dizdar'a verdiği ve "İkinci Cumhuriyet Tartışmaları" adlı kitapta yayımlanan röportajında da **eyalet sistemi** hayalini tekrarlamıştır.

Recep Tayyip Erdoğan 11 Aralık 2004 tarihinde katıldığı bir televizyon programında da, başkanlık hayalini açıklayarak, **"Eyalet sistemi gerekiyor mu?"** sorusuna **"Eh tabii, yoksa altı kaval üstü şişhane olur."** diyerek Türkiye'nin eyaletlere bölünebileceğini açıkça ifade etmiştir.

Başbakan Erdoğan, 2009 yılında ABD'nin önde gelen eğitim kurumlarından Princeton Üniversitesi'nde verdiği konferansta, demokratik açılımın bir süreç olduğunu belirterek, **"Burada hesabımız şudur; kısa, orta ve uzun vadeli olarak bütün bu demokratik açılım sürecini çalıştırmayı hedefliyoruz. Yani hepsini bir anda dersiniz, bu tabii mümkün değil, hazmede hazmede, hazmettiren hazmettiren bu süreci devam ettirmemiz lazım"** demek suretiyle açıklamıştır.

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, 2011 yılında başkanlık sisteminin Türkiye için faydalı olacağını, çok başlılığı

ortadan kaldıracağını açıkça dile getirerek, valilerin de seçimle gelebileceği yorumunu yapmıştır.

Başbakan Erdoğan, 23 Kasım 2012 Pakistan gezisi dönüşünde yaptığı konuşmada **"Dünyadaki başkanlık sistemlerinin iyi araştırılıp, geleneklerimize göre yeni bir sistem ortaya koymamız lazım. Böyle birşey olsun demiyorum ama valilerin de seçimle işbaşına gelmesi tartışılmalı"** diyerek BDP, PKK ve işbirlikçilerinin isteklerine tercümanlık etmiştir.

2006'dan beri süren AKP-PKK görüşmelerinde Başbakan Erdoğan'ın özel temsilcisi olarak Oslo'da hükümeti temsil eden Hakan Fidan'ın, muhatapları olan Mustafa Karasu, Sabri Ok ve Zübeyir Aydar'a **"Erdoğan ile Öcalan'ın görüşlerinin yüzde 95 örtüştüğünü"** söylemesi, Türkiye Cumhuriyeti devleti adına bir zilletin ve kahredici utancın itirafı olarak kayıtlara geçmiştir.

İmralı Canisinin Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine vermiş olduğu savunmanın ekinde yer alan ve Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine gönderilmeyen ancak hükümetin kendine rehber edindiği yol haritasında yer alan taleplerin, Hükümet eliyle adım adım uygulamaya konulduğu gözlenmektedir.

Aşağıda sıralanan taleplerle, AKP'nin icraatlarını bir arada değerlendirdiğimizde İmralı Canisinin yol haritasının AKP'nin yol haritasına dönüştüğünü görmekteyiz.

Bu talepler sırasıyla;

- Türkiye vatandaşlığı Anayasa'da yer alsın.
- Kürtçe eğitim ve öğretim dili olarak kabul edilsin ve Anayasa'da yer alsın.
- Ateşkes devam etsin, koşulsuz bir genel af ilan edilsin.
- Akil adamlar geçiş döneminde inisiyatif alsın.
- Siyaset yapma özgürlüğü önündeki engeller kaldırıl-sın, affedilen PKK'lılar dâhil herkes siyaset yapma hakkına sahip olsun.
- Abdullah Öcalan'a uygulanan tecrit kaldırıl-sın.
- **Yerel yönetimler güçlendirilsin, demokratik özerklik kabul edilsin.**
- Çatışma döneminde işlenen faili meçhul cinayetler başta olmak üzere o dönemde meydana gelen olayları araştırmak için hakikatler komisyonu kurulsun.
- Koruculuk kaldırıl-sın.
- Toprak reformu yapılsın ifadeleridir.

Ayrıca PKK'nın siyasi uzantılarının açıklamalarının da yine Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'la birebir örtüşmesi tehdidin ve tehlikenin boyutlarını görmemiz bakımından son derece manidardır.

21 Ocak 2011 BDP Genel Başkanı Demirtaş, "Bölgesel meclisle, iktidarın yetkileri yerele getirilmelidir. Sorun böyle çözülür. Ankara'nın yetkileri, bölge meclislerine verilmelidir. Kaymakamlar, Valiler de seçimle gelmelidir. Halk seçmelidir. Yeni anayasa tüm bunları gözetmek zorundadır. Kendi yerelinde kendi yönetimi olmalıdır."

Selahattin Demirtaş: 14 Ekim 2012 tarihinde BDP kongresinde yaptığı konuşmada... "Bu kapsamda 15-20 bölgeden oluşmuş özerk bölge yönetimi öneriyoruz."

23.11.2012 tarihinde BDP Grup Başkanvekili Pervin Buldan başkanlık sistemi ve valilerin halk tarafından seçilmesi konusunda düşüncelerinin sorulması üzerine, "Demokratik ülkelerde, yönetimlerin daha çok demokratik yöntemlerle olması, valilerin atama ile değil seçilerek işbaşına gelmeleri tabi ki en demokratik yol. Biz başından beri Demokratik Özerklik sistemiyle Türkiye'de valilerin de seçilerek işbaşına gelmesinden yanayız. Bu Demokratik Özerkliğin de bir parçası aslında. Dolayısıyla bu konuya sıcak bakıyoruz, tabi ki olması gereken de bu zaten." demiştir.

24.11.2012 tarihinde Mardin Bağımsız Milletvekili Ahmet Türk, başkanlık sistemine 'şartlı destek' vererek şunları ifade etmiştir. "Valiler halk tarafından seçilirse itirazım olmaz. 'Federal yapı olsun' demiyoruz. 'Demokratik otonom' olabilir. Başkanlık sisteminin ruhuna uygun bir

düzenleme gelebilirse hükümetin teklifini desteklerim. Valiler halk tarafından seçilirse başkanlık sistemine itirazım yok. Yerel yönetimlerin güçlendirilmesi gerekiyor. Başkanlık sistemi her ülkenin kendi özel koşullarına göre uyarlanabilir. Eyaletler ya da bölgesel yönetimler şeklinde bir sistem gündeme gelebilir."

Büyükşehir yasasının , İçişleri Komisyonunda ve Meclis Genel Kurulundaki görüşmeleri süresince söz alan tüm Milletvekillerimizin ortak bir tespit olarak dile getirmiş oldukları "bu yasa Oslo'da PKK'ya verilen sözlerin gereği olarak meclise getirilmiştir" tespitinin doğruluğu üzerinden bir ay bile geçmeden kesinleşmiştir.

AKP'nin İmralı Canisiyle yeniden başlattığı görüşmelerin pazarlık konularından birisi maalesef Büyükşehir Yasası olmuş; daha vahimi ise AKP'nin açılım kayığına binmek için sabırsızlanan Sayın Kemal KILIÇDAROĞLU'nun istek ve iştahı olmuştur.

Yukarıda verilen görüşme ve beyanatlar, AKP ve PKK ortaklığını gözler önüne seren ve AKP'nin kimlerle yol arkadaşlığı yaptığını gösteren utanç vesikalarıdır.

Hükümetin İmralı canisiyle görüşme merakı, Kandil'le mutabakat arayışları ve yeni Oslo niyetleri bütünüyle bu sürecin doğal bir uzantısı ve yansımasından ibarettir. Getirilen düzenleme ile İmralı ve Kandil şebekesinin beklediği tavizler kısa süre içinde AKP vasıtasıyla karşılanmış olacaktır.

İmralı canisiyle görüşmeleri şerefle ilişkilendirerek, şiddetle inkâr eden bir Başbakan simasından bugün bunu ulu orta dillendirmekten ve müzakere kartını açmaktan çekinmeyen bir Başbakan portresine ulaşılması, milletimiz adına bir gerileme, bölücülük adına elde edilmiş stratejik bir mevzi olarak görülmelidir.

7-İSTANBUL VE KOCAELİ ÖRNEKLERİ TÜRKİYE GERÇEKLERİ İLE BAĞDAŞMIYOR

Ülkemizdeki büyükşehir belediyelerinin belediye sınırının ilin mülki sınırı olmasına dair uygulama, 2004 yılından itibaren İstanbul ve Kocaeli illerinde uygulanmaktadır.

Ancak gerek İstanbul gerekse Kocaeli illerimizin nüfus yoğunluğu dikkate alındığında, yerleşim yerlerinin doğal olarak birleşmiş olması, nüfusun belli merkezlerde yoğunlaşması, nüfus öbekleri arasında doğal coğrafi boşlukların olmaması, idare birimleri arasında doğal coğrafi engellerin olmaması gibi etkenlere rağmen uygulamada zaman zaman sıkıntılara yol açmıştır.

Oysa 6360 sayılı Kanunla getirilen, bütün büyükşehir belediyelerinin sınırının il sınırına genişletilmesine ilişkin uygulama, birçok büyükşehir belediyesi için önemli hizmet sunum ve güvenlik sorunlarına yol açacaktır. Bazı

büyükşehir belediyelerinin ilçeleri arasındaki 150-200 kilometreyi bulan uzaklıklar hizmet sunumunu olumsuz etkileyecektir.

Kocaeli'nin Gebze ilçesi ile Van'ın Bahçesaray ilçelerini bir tutmak akla ve mantığa aykırıdır. Pergel yasasıyla 30 kilometre mesafeye hizmet götüremeyen belediyeler yüzlerce kilometre uzaklıktaki yerleşim yerlerine nasıl hizmet götürecektir?

Vatandaşa hizmetin en yakın idare tarafından verilmesi gerekirken, köy ve belde tüzel kişiliklerinin kaldırılarak Büyükşehirlere dâhil edilmesi, hem vatandaşın yönetimden uzaklaştırılması hem de hizmeti veren birimin vatandaştan uzaklaştırılması sonucunu doğuracaktır.

Vatandaşımıza hizmet sunan birimlerin ortadan kaldırılmış olması nedeniyle, yerelde hizmete ulaşması zor hatta neredeyse imkansız hale gelecek, muhatap bulma noktasında bütün kapılar vatandaşın yüzüne kapatılacaktır.

Özellikle, kapanan birçok belde belediyesi imkânları büyükşehir belediyelerine nazaran daha az olmasına rağmen, hizmetin yerinden ve en kısa zamanda verilmesini sağlayan bir özelliğe sahiplerdi ve bu durum hizmetin etkinliğini artıran bir unsurdur.

BORÇLAR VE PLAN BÜTÜNLÜĞÜ GEREKÇELERİ CİDDİYETTEN UZAK

6360 sayılı kanun gerekçesinde küçük ölçekli mahalli idareler olarak ifade edilen belde belediyelerinin yeterli mali kaynaklarının olmayışı, kapatılma nedeni olarak ifade edilmiştir.

Yeterli mali kaynağa sahip olamamayı kapatılma gerekçesi olarak kabul eden zihniyetin şu sorulara vereceği cevap yoktur;

1- Borçları nedeniyle yönettikleri şehrin gelecek on yıllarını ipotek altına aldırılmış büyükşehir belediyeleri de kapatılmalı mıdır?

2- Kendine yetebilen, artı değer yaratan borçsuz belediyeler neden kapatılmıştır?

Kanunun yayımlandığı günlerde hazine kayıtlarına göre mahalli idarelerin 14 milyar 494 milyon liralık toplam borcunun %67'si AKP'li Ankara ve Kocaeli Büyükşehir belediyelerine aittir. Kocaeli Büyükşehir Belediyesi 5 milyar 351 milyon TL ile birinci sırada, Ankara Büyükşehir Belediyesi ise 10 yılda gerçekleştiremeyerek Ulaştırma Bakanlığına devretmek zorunda kaldığı Metro projesine rağmen 4 milyar 319 milyon TL ile ikinci sırada yer almaktadır. Yine

kanunun resmi gazetede yayımlandığı gün, AKP'li Mardin Belediyesinin piyasaya olan borçları nedeniyle koltuklarının haczedildiği basına yansımıştır. AKP mantığına göre bu belediyelerin de kapatılması gerekmektedir.

Kanunun en önemli gerekçelerinden plan bütünlüğü konusu da bir kandırmacadan ibaret olup zaten yürürlükte olan mevzuat gereğince;

- Çevre ve Şehircilik Bakanlığı, birden fazla ili kapsayan havza ve bölge ölçeği düzeyinde çevre düzeni planı yapmaya yetkilidir.

- Ayrıca bir il ölçeğinde çevre düzeni planı Vali'nin koordinesinde il belediyesi ve il özel idaresi ile ortaklaşa yapılabilmektedir.

- Yine bunların dışında mevcut İmar Kanununa göre; plan bütünlüğünü temin amacıyla istenilen köyler istenildiği zaman mücavir alana alınabilmektedir.

Çevre ve Şehircilik Bakanlığının Kuruluş ve Görevlerini düzenleyen Kanun Hükmünde Kararname ile eğer isterse Bakanlık plan bütünlüğünü sağlayacak yetkiye sahiptir.

Bütün bunlar yetmiyorsa münhasıran plan bütünlüğünü temin edecek ilave düzenlemelerin yapılması da mümkündür.

ALAN HAKİMİYETİ PKK'YA BIRAKILIYOR

Halen güvenlik yönünden ciddi sıkıntılarının yaşandığı, Diyarbakır, Mardin ve Van illerinin kırsal kesiminde yol kesmeler, kamu görevlisi kaçırmalar, okul yakmalar, kamu kurumlarına saldırılar, güvenlik güçlerine pusu kurmalar, yollara mayın döşemeler, esnafa baskı yaparak kepenk kapattırmalar, polis ve askeri güvenlik noktalarına taciz atışları ve roketli saldırılar adeta Vaka-i adiyendedir.

Böyle bir ortamda, terör örgütüne müzahir olan belediye idarelerini il ölçeğinde yetkilendirmenin ve sonra da, İstanbul ve Kocaeli örneğini gösterip, bu tasarrufu masum olarak sunmanın adı gaflet değil açık ve net olarak ihanettir.

Hükümetin, kamusal güvenliği temin edemediği, örgüt propagandasının en üst seviyede yapılmasına engel olmadığı, kepenk kapattırmalara seyirci kaldığı illerde, bütün yetkiyi terör örgütünün etkisine açık olan yerel idarelere bırakması ve merkezi idarenin etkin bir birimi olan il özel idarelerini kapatması birlikte dikkate alındığında bu durum iyi niyetle açıklanamaz.

8-YEREL YÖNETİM BİRİMLERİ KALDIRILARAK İLERİ DEMOKRASİ TESİS EDİLEMEZ

Demokrasinin temel özelliği, halkın yönetime katılımının yüksek düzeyde sağlanmasıdır.

6330 Sayılı Yasa ile, demokrasinin beşiği olan köyler, bunun yanında belde belediyeleri ve il genel meclisleri, kısaca, katılımcı demokrasinin uygulandığı yerel birimlerin yarısından fazlası ortadan kaldırılmaktadır. Böylece halk kendisini yöneten muhtar, belediye başkanı gibi kişilerle muhatap olamayacak, yöneticiyle yakınlığı ortadan kalkacaktır.

Seçme ve seçilme hakkını yaygınlaştırmak iddiasında olan AKP, ne yazık ki, vatandaşların hem kendi yerel yöneticilerini seçme haklarını ve hem de seçilme haklarını ellerinden almaktadır.

Yapılan düzenleme ile demokratik usullerle seçilebilecek yaklaşık 50000 yerel yönetici adayı, seçilme imkanından mahrum kalmıştır. Bu durum yerel demokrasi anlamında bir geriye gidişi ifade etmektedir.

Günümüzde demokrasiye yüklenen anlam sadece seçme ve seçilmekten ibaret olmayıp, aynı zamanda etkin bir şekilde yönetime katılma, hesap sorma ve işbirliği hakkını ifade etmektedir.

Bu katılım ve iş birliğini gerçekleştirecek temel birimler ise yerel yönetimlerdir. Yerel yönetimlerin yarısından fazlası ortadan kaldırılarak ileri demokrasi tesis edilemez.

Öte yandan bu düzenleme, bütün dünyada kabul gören en temel yerel yönetim ilkesi olan "hizmetin vatandaşa en yakın hizmet birimi tarafından verilmesi" ilkesine de açıkça aykırıdır.

Kısacası, bu kanunla, köy ve beldelerin kapatılması neticesinde vatandaşın kendi mahallinde, yaşadığı yerdeki yönetime katılması hakkı elinden alınmıştır.

9-KÖYLÜ BU KANUNLA VERGİ ZULMÜYLE KARŞILAŞACAK

AKP iktidarında, her gün artan girdi maliyetleri ile beli bükülen köylümüze, birde büyükşehir olmanın sonucu getirilecek ek vergiler yüklendiğinde, zaten hayatlarını zar zor idame ettiren köylümüz bir daha belini doğrultamayacak hale gelecektir.

Getirilen düzenleme ile, Büyükşehir Belediyesi içerisine dahil edilerek mahalleye dönüştürülen belde ve köy halkı;

1- Evi, tarlası, arsası, arazisi için büyükşehir tarifesi üzerinden yüzde yüz (% 100) artırımlı emlak vergisi,

- 2- Taşınmaz kültür varlıklarının korunmasına katkı payı,
- 3- Büyükşehir tarifesi üzerinden yüzde 25 artırımlı çevre temizlik vergisi,
- 4- İçme ve kullanma suyu parası
- 5- İlan ve reklam vergisi,
- 6- Eğlence vergisi,
- 7- Haberleşme vergisi,
- 8- Elektrik ve havagazı tüketim vergisi,
- 9- Yangın sigortası vergisi;
- 10- İşgal harcı,
- 11- Tatil günlerinde çalışma ruhsatı harcı,
- 12- Kaynak suları harcı,
- 13- Tellallık harcı,
- 14- Hayvan kesimi muayene ve denetleme harcı,
- 15- Ölçü ve tartı aletleri muayene harcı,
- 16- Bina inşaat harcı,
- 17- Parselasyon harcı,

- 18- İfraz ve tefrit harcı,
- 19- Plan ve proje tasdik harcı,
- 20-Zemin açma izni ve toprak hafriyatı harcı,
- 21- Yapı kullanma izni harcı,
- 22- İş yeri açma izni harcı,
- 23- Muayene, ruhsat ve rapor harcı,
- 24-Sağlık belgesi harcı;
- 25- Yol harcamalarına katılma payı,
- 26- Kanalizasyon harcamalarına katılma payı,

27- Su tesisleri harcamalarına katılma payı olmak üzere toplam yirmi yedi adet ayrı vergi ve harçla karşı karşıya kalacaktır.

Ayrıca Belde ve Köydeki esnaf ve sanatkârın vergi ve yükümlülükleri artacak,

- 1- Basit usulde vergilendirme yerine gerçek usulde vergilendirme yapılacak,
- 2- Her üç ayda KDV ödenecek,
- 3- Üç ayda bir gelir vergisi ödenecek

- 4- Üç ayda bir gelir vergisi stopaj beyannamesi verilecek
- 5- Her beyanname için damga vergisi ödenecek
- 6- Yazar kasa alınacak
- 7- Defter tutulacak
- 8- Mali müşavir veya Muhasebeci ile çalışma ücreti ödenecektir.

"Köy'e büyükşehir hizmetlerini getiriyoruz," şeklindeki aldatmaca ve kandırmacanın aksine, zaten yoksulluk çemberi içerisinde geleceğe kaygıyla bakarak yaşama tutunmaya çalışan bu insanlarımızın üzerine çok ağır vergi ve harç mükellefiyeti gibi ilave yükler getirilmektedir.

Dolayısıyla, köyünde zar zor ayakta kalmaya çalışan insanlar, köy sınırları içerisinde yaşam hakkı ellerinden alınarak, doğduğu ve doyduğu topraklardan göçe zorlanacaklardır.

10-TARIM ALANLARI RANTA FEDA EDİLECEK

Tasarıyla 16.082 köy tüzel kişiliği kaldırılarak, sosyal, ekonomik ve kültürel açıdan ciddi sıkıntılara kapı aralanmaktadır. Köylerin mahalleye dönüştürülmesiyle köy tüzel kişiliklerine ait olan köy varlıklarına el konulmakla kalınmayıp, köylünün köye ait maddi ve manevi değerleri koruma direnci yok edilerek yağma ve talana zemin hazırlanmaktadır.

Aidiyetleri, hatıraları ve manevi izleri ortadan kaldıracak bu düzenlemeyle, köylünün şehirlilerle aynı vergi ve yükümlülöklere tabi kılınması, yoksullaşmaya ve köylerin boşalmasına yol açacaktır.

Tarım alanları imara açılacak, zaten bitmek üzere olan tarım ve hayvancılık yok edilecek, hâlihazırda cebinde çay parası olmayan, sofrasındaki zeytini sayarak yiyen, son zamlarla beli iyice bükölen ve traktörüne mazot koyamadığı için tarlasına gidemeyen çiftçi ne yazık ki şehre göçerlanacak ve harmandan kalkacaktır.

AKP'nin köylüye çiftçiye tarıma bakışındaki sakatlık son on yılda 2 milyondan fazla insanımızın tarımsal üretimden çekilmesine neden olmuştur.

Son on yılda ülke genelinde 1 milyon 776 bin hektar ekili alan olmak üzere toplam tarım alanında 2 milyon 164.000 hektar azalma söz konusudur.

Getirilen düzenleme ile başta kıyı şeridinde yer alan verimli tarım arazileri olmak üzere bütün tarım arazileri belediyelerin tasarrufuna geçecek ve arsa rantı nedeniyle tarımdan geçinenlerin mülkiyetleri üzerinde ciddi tehditler oluşacaktır.

Köy tüzel kişiliğinin mülkiyetinde olan kıyı alanları, otlaklar, yaylaklar ve meralar korunamayacak ve amaç dışı kullanım yaygınlaşacağından tarımsal faaliyetler yapılamaz hale gelecektir.

Şehirlerdeki rantı tüketen AKP iktidarının daha önce çıkardığı kentsel dönüşüm kanunu, meraların özel sektöre kiralanmasına ilişkin tasarı ve yabancılara mülk satışına ilişkin düzenlemeleri de dikkate aldığımızda AKP'nin ekonomik anlayışının özünü oluşturan " Üretim yandaşlar ithal etsin" fikrinin tarımsal alandaki yansıması da çiftçiyi, köylüyü üretimden uzaklaştırmak olacak ve ülkemiz gıda güvenliği açısından ciddi şekilde tehdit altına girecektir.

Sonuç olarak;

AKP iktidarı “PKK açılımı” ile yapmayı planladığı yıkımı, anayasa değişiklik paketleri ve büyükşehir kanunu gibi düzenlemeler ile ülkemiz gündemine getirmiştir.

Bölgesel otonomi modellerinin alt yapısının hazırlanmasına imkân ve zemin oluşturacak hususları hiçbir şekilde tartışma konusu yapmayacak, bunlara bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da karşı çıkmaya devam edeceğiz.

Hizmetin vatandaşa daha yakın ve hızlı ulaştırılmasını amaçlayan hizmet yönünden yerinden yönetim yapısının, siyasi yerinden yönetime dönüştürülmesini amaçlayan bu düzenleme Milliyetçi-Ülkücü kadroların iktidarında tersyüz edilecektir.

Yerel hizmetlerin zamanında, hızlı, ucuz ve adil bir şekilde sunulduğu; çevreye ve afete duyarlı, estetiğe önem veren planların yapıldığı ve uygulandığı; fiziki ve sosyal alt yapının, yeterli yeşil alanların, spor alanlarının ve sosyal donatıların sağlandığı; doğal, tarihi ve kültürel mirasın korunduğu; engellilerin, kimsesizlerin ve yoksulların gözetildiği, yaşanabilir çağdaş bir kent ortamının temin edilmesi ülkücü belediyeçilik anlayışımızın esasını oluşturmaktadır.

Milliyetçi Hareket Partisi Üniter Devlet yapısını zedelemeyen Büyükşehir yapılanmasına ve illerimizin büyükşehir kapsamına alınmasına karşı değildir.

Hatta yerel yönetimlerin güçlendirilmesi için; belediye hizmetlerinin verimli ve ihtiyaçlara uygun olmasında yöneticilerin seçimindeki isabet kadar, kaynak sorununun aşılmasını ve yerel yönetimlere sağlanan imkânların daha fazla artırılmasını savunmaktadır.

Bu düşüncelerle hazırlanan ve 6360 sayılı yeni Büyükşehir kanunu ile ilgili olarak partimizin görüş ve kaygılarını ihtiva eden bu kitapçığı takdirlerinize sunar çalışmalarınızda başarılar dileriz.

